

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Toma Nadejda
Judecători - Cobzac Elena, Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Guzun Ion,
judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului și de către inculpatul Biciu Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 18 decembrie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2021, în cauza penală în privința lui

Biciu Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.01.2019 – 18.12.2020;

Instanța de apel: 15.02.2021 – 16.03.2021;

Instanța de recurs: 05.05.2021 – 15.06.2021.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Florești) din 18 decembrie 2020, a fost încetat procesul penal pornit în privința lui Biciu Ion în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal pe motiv că fapta lui constituie o contravenție.

A fost recunoscut vinovat Biciu Ion în comiterea contravenției prevăzute de art. 105 Cod contravențional cu încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție care înlătură răspunderea contravențională.

Prin aceiași sentință, Biciu Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii.

Conform prevederilor art.88 Cod penal s-a inclus în termenul executării pedepsei lui Biciu Ion termenul aflării sub arest preventiv începând cu 07 octombrie 2020 până la data pronunțării sentinței.

Au fost admise acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate Fisenco Alexandra și Cărbune Grigore și s-a dispus încasarea din contul lui Biciu Ion în beneficiul părții vătămate Fisenco Alexandra a prejudiciului material în sumă de 29 lei, și în beneficiul părții vătămate Cărbune Grigore prejudiciul material în sumă de 1500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Biciu Ion la data de 14 decembrie 2017, în jurul orei 03:00, aflându-se în s. Vărvăreuca, r-nul Florești, urmărind

scopul sustragerii bunurilor altei persoane, intenționat, prin deteriorarea geamului a pătruns în casa de locuit ce aparține cet. Fisenco Alexandra, situată în aceeași localitate, după care conștientizând faptul că este văzut de proprietara Fisenco Alexandra, în prezența acesteia a sustras în mod deschis de pe o masă din odaie 2 franzete cu prețul uneia de 6 lei, în sumă de 12 lei, 500 gr. de biscuiți cu prețul de 8,50 lei și 500 gr. de bomboane cu prețul de 8.50 lei, cauzând proprietarului o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 29 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului Biciu Ion întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.187 alin.(2) lit. d), f) Cod penal, după indicii calificativi: *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot el, la data de 25 ianuarie 2019, aproximativ la ora 10:00, aflându-se pe teritoriul stânei de ovine ce aparține lui Ivanes Igor, amplasată în extravilanul s. Vărvăreuca, r-nul Florești, în mod intenționat, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, în timp ce se afla pe teritoriul menționat, pe ascuns a sustras telefonul mobil de model „ALCATEL”, ce aparținea lui Cărbune Grigore, care activa în calitate de cioban pe teritoriul menționat, în urma cărui fapt, proprietarului, i-a fost cauzată o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 1500 lei.

Instanța de fond a reîncadrat în drept acțiunile inculpatului în baza art. 105 Cod contravențional, adică sustragerea în proporții mici din avutul proprietarului prin furt.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, inculpatul Biciu Ion și apărătorul Schibin Dina în numele inculpatului, au declarat apel, prin care au solicitat casarea sentinței atacate, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Biciu Ion să fie achitat din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), f) și art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, sau după caz stabilirea unei pedepse mai blânde, reducerea termenului de pedeapsă sau aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal.

În motivarea apelului declarat, avocatul a indicat că nu este de acord cu sentința de condamnare, considerând-o neîntemeiată și ilegală în partea calificării acțiunilor inculpatului Biciu Ion în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) și art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, dar și a pedepsei stabilite inculpatului.

A indicat că inculpatul Biciu Ion atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate nu a recunoscut, negând săvârșirea lor.

Apelantul a menționat că învinuirea lui Biciu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin (2) lit. d) Cod penal a fost întemeiată doar pe depozițiile părții vătămate Cărbune Grigore, fiind constatat în cadrul examinării cauzei că telefonul mobil dispărut ce aparținea lui Cărbune Grigore nu a fost depistat la inculpat, iar alte probe care ar fi confirmat faptul sustragerii telefonului mobil de către Biciu Ion nu au fost administrate.

Le fel, a indicat că nu au fost înlăturate dubiile privind posibilitatea sustragerii telefonului de către a treia persoană prezentă la locul săvârșirii infracțiunii, de gen feminin,

identitatea căruia nu a fost stabilită, deși partea vătămată a declarat că telefonul mobil a dispărut când a plecat persoana respectivă.

Astfel, a considerat apărarea că învinuirea lui Biciu Ion în sustragerea telefonului mobil a fost bazată doar pe presupuneri.

Cu privire la învinuirea înaintată lui Biciu Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin (2) lit. d), f) Cod penal, a considerat că aceasta a fost întemeiată pe depozițiile părții vătămate Fisenco Alexandra care a declarat, că în acea noapte la recunoscut pe Biciu Ion după vorbă pe care îl cunoaște de mai mult timp.

Totodată în cadrul examinării cauzei penale în instanța de judecată a fost constatat, că partea vătămată nu l-a recunoscut pe inculpat după înfățișare, haine sau după alte semne care l-ar fi individualizat.

Astfel, a menționat că declarațiile părții vătămate privitor la recunoașterea inculpatului după vorbă urmau a fi apreciate de către instanță critic din motiv, că în circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea: timp de noapte, întuneric nu era exclus, ca partea vătămată să fi confundat vocea persoanei care a săvârșit infracțiunea cu cea a lui Biciu Ion.

La fel, a considerat că nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare și depozițiile martorului Zabica Liuba, care constituie probe indicate. Ultima a declarat, că din spusele părții vătămate a aflat, că aceasta l-ar fi recunoscut pe Biciu Ion în acea noapte după vorbă. Personal ea nu a văzut și nu a auzit nimic de cele întâmplate.

De asemenea nu pot sta la baza sentinței de condamnare a lui Biciu Ion nici depozițiile martorului Bruma Anatolie, care, de fapt, nu a făcut careva declarații privitor la jaful săvârșit din casa lui Fisenco Alexandra. Martorul respectiv declarând că la momentul când Biciu Ion s-a prezentat la el cu bomboane și biscuiți, ultimul mai avea și o sticlă cu vin, pe când din casa părții vătămate Fisenco Alexandra în timpul săvârșirii jafului nu a fost stabilit să fi fost sustrasă careva sticlă cu vin.

A mai menționat că nu a fost constatat prin probe, că bomboanele și biscuiții ce-i avea Biciu Ion când s-a prezentat la Bruma Anatolie erau identicii cu cei care au fost sustrași de la Fisenco Alexandra, iar în asemenea împrejurări, s-a constatat că există doar o presupunere că bunurile ce le avea Biciu Ion asupra sa, ar fi fost sustrate de la Fisenco Alexandra.

A mai indicat apărarea că alte probe care ar demonstra vinovăția lui Biciu Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin (2) lit d), f) Cod penal nu au fost administrate în cadrul urmăririi penale și nu au fost examinate în ședința de judecată.

Distinct de cele menționate supra, apărarea a menționat că, nu este de acord nici cu pedeapsa numită inculpatului Biciu Ion, considerând că în situația în care instanța va ajunge la concluzia că Biciu Ion se face vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin (2) lit d), f) Cod penal, pedeapsa numită acestuia comparativ cu gravitatea infracțiunii în săvârșirea căreia este învinuit și consecințele survenite este prea aspră, nefiind echitabilă acțiunilor în săvârșirea cărora a fost învinuit inculpatul.

În susținerea apelului înaintat inculpatul Biciu Ion a menționat că examinarea cauzei a avut loc în lipsa sa, nefiindu-i oferit dreptul la ultimul cuvânt, fapt ce a dus la încălcarea drepturilor sale de cetățean al Republicii Moldova.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2021, au fost respinse ca nefondate apelul inculpatului Biciu Ion și apelului apărătorului Schibin Dina în numele lui Biciu Ion, fiind menținută sentința fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond examinând cauza penală în privința lui Biciu Ion, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

În baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin o verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței adoptate pe caz, instanța de apel a conchis că, prima instanță întemeiat și legal a ajuns la concluzia privind confirmarea vinovăției aduse lui Biciu Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. d), f) Cod penal, după indicii calificativi: jaful, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Instanța de apel a menționat că deși inculpatul Biciu Ion nu și-a recunoscut vina, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, și-a găsit confirmare prin declarațiile părții vătămate Fisenco Alexandra (f.d.17-18; 65-66, 228, vol.I), declarațiile martorului Zabica Liuba (f.d.67, 229, vol. I), declarațiile martorului Brumă Anatolie (f.d. 19, vol.I), cât și prin documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, și anume:

- procesul-verbal de consemnare a plîngerii din 14.12.2017 (f.d. 6, vol.I);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.08.2018, efectuat în gospodăria cet. Fisenco Alexandra, situată în s. Vărvăreuca, r. Florești, prin care se constată locul săvârșirii infracțiunii (f.d.8-14, vol.II);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 12.02.2018, conform căruia partea vătămată Fisenco Alexandra l-a recunoscut pe Biciu Ion, ca fiind persoana care la data de 14 decembrie i-a sustras în mod deschis mai multe produse alimentare (f.d.68-69, vol.II).

Astfel, instanța de apel, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art.101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Biciu Ion a infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. d), f) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel sistematizând cele conturate supra, a conchis că vinovăția inculpatului Biciu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2), lit. d) și f) Cod penal, și-a găsit confirmare în ședința de judecată „dincolo de orice dubiu rezonabil”.

În susținerea concluziilor formulate despre vinovăția inculpatului Biciu Ion, instanța de apel a apreciat ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Fisenco Alexandra care a indicat că infracțiunea a fost săvârșită anume de inculpatul Biciu Ion, pe care l-a cunoscut după voce, la fel a menționat lista bunurilor sustrase, declarații care coroborează cu declarațiile martorului Brumă Anatolie, care a indicat că, la 14.12.2019 în

jurul orelor 03:00 la el a venit inculpatul Biciu Ion care avea în mână o sacoșă de culoare albă în care se aflau bomboane de la Fabrica Bucuria și biscuiți, două franzele, ultimul era foarte agitat, la întrebările sale nu răspundea, l-a rugat să nu comunice la nimeni că l-a văzut.

Sub un alt aspect, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a stabilit vinovăția inculpatului Biciu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute la art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal, și just a dispus recalificarea acțiunile inculpatului din prevederile art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal în baza prevederilor art. 105 Cod contravențional, din considerentele ce urmează:

Astfel, instanța de apel a menționat că deși inculpatul Biciu Ion nu și-a recunoscut vina, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute la art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal, și-a găsit confirmare prin declarațiile părții vătămate Cărbune Grigore (f. d. 18, vol. II), declarațiile martorului Ivanes Igor (f. d. 22, vol. II), cât și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.01.2019, potrivit căruia a fost supus cercetării teritoriul stânei din extravilanul s. Vărvăreuca, r-nul Florești, prin care se constată locul săvârșirii infracțiunii (f.d.10, vol.II).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, întreaga sistemă de probe examinate mai sus și apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpatul Biciu Ion a comis fapta prevăzută de art.186 alin. (2) lit.d) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a considerat cert identificat și demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatului Biciu Ion, sunt plasate anume sub aspect penal, fapta fiind dovedită prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele, iar în cele din urmă acțiunile acesteia just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art. 105 Cod contravențional.

Instanța de apel a menționat că în cadrul examinării cauzei în prima instanță acuzatorul de stat a pledat pentru recalificarea acțiunilor inculpatului Biciu Ion din prevederile art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal în prevederile art. 105 Cod contravențional, ținând cont de faptul că la data pronunțării sentinței salariul mediu pe economie constituia 7953 lei, iar pentru existența infracțiunii este necesară existența unui prejudiciu material în mărime de 1590,60 lei, pe când suma prejudiciului cauzat prin infracțiune constituie 1500 lei.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, la momentul comiterii faptei de către Biciu Ion aceasta era prevăzută de legea penală, iar fapta imputată inculpatului corect a fost încadrată conform. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, însă la momentul examinării cauzei au intervenit modificări în legea contravențională, care înlătură caracterul infracțional al faptei săvârșite prin metoda decriminalizării, din care considerente instanța de apel a concluzionat că prima instanță just a dispus recalificarea acțiunilor lui Biciu Ion din prevederile art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal în prevederile art. 105 Cod contravențional - *sustragerea în proporții mici din avutul proprietarului prin furt*.

Reieșind din probele prezentate de către partea acuzării și administrate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată, s-a confirmat în totalitate vinovăția inculpatului Biciu Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. lit. d), f) Cod penal și a contravenției prevăzute la art. 105 Cod contravențional, de către partea apărării nefiind prezentate careva probe pertinente și concludente sau careva argumente

verosimile, care să combată probele acuzații administrate în vederea dovedirii vinovăției inculpaților în comiterea faptei prejudiciabile.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Biciu Ion, instanța de apel a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a notat că după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. d), f) Cod penal se califică ca infracțiune „gravă”.

Cu titlu de circumstanțe atenuante în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, instanța de fond nu a stabilit.

În conformitate cu art. 77 Cod penal, instanța de fond a reținut în calitate de circumstanțe agravante: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Aici, instanța de apel a menționat că potrivit revendicării eliberată pe numele lui Biciu Ion se constată că ultimul a fost condamnat de mai multe ori pentru comiterea unor infracțiuni similare, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare cu executare, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și din nou a comis mai multe infracțiuni similare, ceea ce-l caracterizează ca fiind o persoană predispusă să încalce legea penală (f.d.35-38, vol.II).

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că în cadrul urmăririi penale inculpatul Biciu Ion s-a eschivat de la urmărirea penală fapt ce a determinat suspendarea urmăririi penale, nu dispune de un loc permanent de trai, nu și-a recunoscut vina, nu a reparat prejudiciul cauzat părților vătămate.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a apreciat că scopul pedepsei constând în formarea unei atitudini corecte față de munca, ordinea de drept și regulile de conviețuire socială nu poate fi atins decât prin executarea pedepsei în regim de detenție, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional și protejarea societății prin prevenirea recidivei.

În acest sens, instanța de apel a indicat că în speță nu se constată careva circumstanțe pentru a stabili inculpatului o pedeapsă mai blândă, deoarece inculpatul a comis o infracțiune gravă, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o și nu s-a căit de cele comise.

De asemenea instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată soluția primei instanțe privind neaplicarea în privința lui Biciu Ion a pedepsei complementare sub formă de amendă, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat incontestabil că inculpatul are o situație financiară dificilă, nu este angajat în câmpul muncii, nu are vreo ocupație utilă și nu dispune de careva venituri stabile, fapt ce va face imposibilă executarea acesteia.

Subsecvent, instanța de apel a apreciat justă soluția instanței de fond privind încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Biciu Ion în baza art. 105 Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție care înlătură răspunderea contravențională. Or, potrivit art. 26 lit. d) Cod contravențional, înlăturarea

răspunderii contravenționale pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției are loc în cazul prescripției răspunderii contravenționale.

În circumstanțele expuse, s-a constatat cu certitudine că fapta ilicită a fost comisă de către Biciu Ion la 25 ianuarie 2019, iar până la momentul examinării cauzei în fond a trecut mai mult de 1 an, efect ce de drept duce la încetarea procedurii în cauză.

Totodată, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată și soluția primei instanțe cu privire la admiterea acțiunilor civile înaintate de către părțile vătămate Fisenco Alexandra și Cărbune Grigore, dat fiind faptul constatării cu certitudine a vinovăției inculpatului Biciu Ion în cauzarea prejudiciului respectiv.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a considerat că argumentele apelanților privind aplicarea în privința lui Biciu Ion a unei pedepse mai blânde, nu sunt fondate și dacă vor fi acceptate asemenea argumente, pedeapsa aplicată nu-și va atinge scopurile de îndreptare și reeducare a persoanei condamnate.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești declară în termen, recursuri ordinare:

5.1. avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a hotărârilor atacate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Biciu Ion să fie achitat, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea recursului avocatul indică argumente similare ca și în cererea de apel declarată de avocatul Schibin Dina în numele inculpatului (f.d. 7-8, vol. II), suplimentar indicând că:

- instanța pronunțând sentința de condamnare a ignorat prevederile art. 101 Cod de procedură penală, sub aspectul că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor;

- inculpatul Biciu Ion vina în cele incriminate nu și-a recunoscut-o și a dat declarații care denotă faptul că prima instanță a încălcat grav dreptul inculpatului la prezentarea probelor și sentința a fost bazată doar pe martorii acușării;

- recurentul consideră că pe caz nu au fost acumulate probe care ar corespunde cerințelor art.art. 93, 95, 96, 99-101 Cod de procedură penală - drept urmare învinuirea înaintată este ilegală nefondată și care nu corespunde stării de fapt, și circumstanțelor stabilite;

- sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, pe probe contradictorii care se exclud reciproc, și pe divergențele care n-au putut fi excluse în cadrul cercetărilor judecătorești. Avocatul reiterează faptul că probele prezentate de partea acușării au fost combătute în cadrul examinării cercetării judecătorești, astfel toate îndoielile urmează a fi tratate în folosul inculpatului.

5.2. inculpatul Biciu Ion, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor atacate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acesta să fie achitat, deoarece fapta nu a fost săvârșită de el.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale, deoarece împrejurările constatate denotă în mod concludent că hotărârea contestată conține

motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, pedeapsa a fost individualizată corect și fapta inculpatului a fost încadrată juridic corect.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Conform art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă cererea de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

În conformitate cu art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, casează parțial hotărârea atacată, rejudgecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Totodată, prevederile art.art.410 alin. (1), 414 alin.(1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, stipulează că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudgecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

După cum rezultă din materialele cauzei, avocatul inculpatului invocă drept temei pentru declararea recursului prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurenții își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de învinuirea înaintată inculpatului Biciu Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, solicitându-se achitarea inculpatului Biciu Ion, deoarece fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

Argumentele recurenților privind achitarea inculpatului Biciu Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, Colegiul penal lărgit le consideră neîntemeiate, or, instanța de apel și-a argumentat soluția în acest sens, considerând vinovăția inculpatului Biciu Ion în comiterea jafului dovedită prin probele administrate de către prima instanță și verificate de către instanța de apel, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce.

La fel, instanțele judecătorești inferioare just au stabilit că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (2) lit. d) Cod penal, și-a găsit confirmare prin declarațiile părții vătămate Fisenco Alexandra (f.d.17-18; 65-66, 228, vol.I), declarațiile martorului Zabica Liuba (f.d.67, 229, vol. I), declarațiile martorului Brumă Anatolie (f.d. 19, vol.I), cât și prin documentele și procesele-verbale ale cauzei penale.

Totodată, analizând soluția instanței de apel în raport cu argumentele recursurilor declarate și circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel

neîntemeiat a dispus menținerea sentinței prin care Biciu Ion a fost condamnat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, menținând agravanta „f” - *cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, fără a-și fonda concluzia respectivă pe prescripțiile din art. 126 alin. (2) Cod penal, potrivit cărora, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei. Mai mult ca atât potrivit art. 18 Cod contravențional se consideră de mici proporții valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite care, la momentul săvârșirii contravenției, nu depășește 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei. Astfel, criteriul de apreciere a mărimii daunei cauzate părții vătămate Fisenco Alexandra, invocat de instanța de apel, cum ar fi: *„dauna considerabilă în mărime de 29 lei”*, este neîntemeiat și nu are nici un suport legal.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit va rejudeca cauza în această parte cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care semnul calificativ prevăzut la lit. f) alin. (2) art. 187 Cod penal urmează a fi exclus din învinuirea adusă inculpatului Biciu Ion, acesta urmînd să fie recunoscut vinovat în baza art.187 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă.

Totodată, la stabilirea pedepsei precum și a modului de executare a acesteia, instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.75 Cod penal, care prevede că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

La fel, instanțele judecătorești inferioare eronat au reținut în calitate de circumstanță agravantă potrivit art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, or din materialele cauzei penale rezultă că inculpatul nu are antecedente penale nestinse. Or, faptul că acesta anterior a fost în conflict cu legea nu poate fi reținut de către instanța judecătorească ca circumstanță agravantă, acest fapt reflectă asupra personalității inculpatului.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs remarcă în mod special că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Așadar, Colegiul penal lărgit menționează că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Totodată, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art.90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal lărgit statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal lărgit amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit consideră că în prezenta speță scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, or la caz s-a stabilit că nu există circumstanțele agravante prevăzute de art. 77 Cod penal și urmează a fi exclusă de către instanța de recurs ordinar semnul calificativ prevăzut la lit. f) alin. (2) art. 187 Cod penal.

În viziunea instanței de recurs, conglomeratul circumstanțelor permit a concluziona că, în speță, este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 ani, or, nu au fost identificate careva impedimente pentru aplicarea acestor prevederi, fiind cert că scopul legii penale poate fi realizat și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare.

În rest, dispozițiile deciziei contestate urmând a fi menținute.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului și de către inculpatul Biciu Ion, casează parțial sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 18 decembrie 2020 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2021, în cauza penală în privința lui Biciu Ion Xxxxx, în latura penală, pe capătul de acuzare prevăzut de art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, cu rejudecarea cauzei în această parte, pronunțând o hotărâre nouă, după cum urmează:

Biciu Ion Xxxxx se recunoaște vinovat în baza art.187 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă.

În temeiul art.90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, stabilită lui Biciu Ion Xxxxx, pentru o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, dacă în perioada de probațiune inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă Biciu Ion ca în perioada de probațiune să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului de probațiune și să repare daunele cauzate în termenul stabilit de instanță.

Biciu Ion Xxxxx urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința acestuia nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau dacă nu execută pedeapsa cu închisoare în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, celelalte dispoziții ale deciziei atacate, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 iulie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Guzun Ion